

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3Tos/144/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011800  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116011800.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného Q. L. pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (ďalej len Tr. zák.) prejednal na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2017 sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného podané proti uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 17. augusta 2017, sp. zn. 6 Pp/451/2016 a takto

### rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa z r u š u j e .

Podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného Q. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 17. augusta 2017, sp. zn. 6 Pp/451/2016, podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. podmiennečne prepustil odsúdeného Q. L. z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2016, sp. zn. 3T/130/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.2016, sp. zn. 4To/58/2016 za trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. vo výmere 66 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22.2.2011, sp. zn. 3T/31/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.2.2013, sp. zn. 7To/53/2011 vo výmere 5 rokov za trestný čin neodvedenia dane a poisťného podľa § 148a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil okresný súd odsúdenému Q. L. skúšobnú dobu 2 roky.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že napriek hodnoteniu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017, podľa ktorého bol odsúdený nielen trikrát disciplinárne potrestaný, vyskytli sa u neho porušenia ústavného poriadku, má nekritický postoj k trestnej činnosti, riziko sociálneho zlyhania je u neho hodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá najmä z dôvodu závažnosti trestnej činnosti, počtu predchádzajúcich odsúdení a hostilného nastavenia voči podmienkam výkonu trestu, podľa názoru okresného súdu neexistuje u odsúdeného príliš veľké riziko jeho recidívy a možno u neho dôvodne očakávať vedenie riadneho života na slobode. Tento svoj názor oprel o skutočnosť, že skutky, za ktoré odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, boli spáchané v roku 2003 a 2004, že vo výkone trestu odňatia slobody je prvý krát a že podľa správy Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 27.2.2017 pod sp. zn. Kv 39/14/6600 - 357, ktorú predložil odsúdený, sa odsúdený v inej trestnej veci významnou mierou podieľal na objasnení zločinu spáchaného organizovanou skupinou, čo podľa jeho názoru spochybňuje konštatovanie nekritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného (ďalej len prokurátor). Namietal v nej jeho správnosť z dôvodu najmä absencie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017, ktoré podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu, pričom zároveň konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča ho podmiennečne prepustiť, pričom jedným z dôvodov je aj pomerne nepriaznivá resocializačná prognóza a riziko sociálneho zlyhania z dôvodu opakovania trestnej činnosti. Prokurátor poukázal aj na to, že zástupca ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa zotrval na písomnom hodnotení odsúdeného a naďalej ho neodporúčal podmiennečne prepustiť, ale navyše uviedol, že od posledného hodnotenia odsúdeného došlo k zmene tohto hodnotenia, keďže odsúdený bol následne ešte dvakrát disciplinárne potrestaný. Podľa názoru prokurátora bolo potrebné brať do úvahy tiež fakt, že odsúdený Q. L. bol 5 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, z čoho možno usudzovať, že predchádzajúce odsúdenia nemali na neho takmer žiadny prevýchovný účinok. Na základe uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený Q. L. sám vo svojom vyjadrení z 23.10.2017 i vo vyjadrení zo 7.11.2017 podaného prostredníctvom obhajkyne navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť s poukazom na to, že napadnuté uznesenie považoval za vecne správne.

Krajský súd v Trenčíne, nezistiac dôvody na zamietnutie sťažnosti prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená až dňa 6. novembra 2017, preskúmal dňa 29. novembra 2017 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmiennečne prepustil odsúdeného Q. L. z výkonu uloženého trestu odňatia slobody a keď podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu 2 roky, pretože na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1, 2 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods.1, 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného Q. L. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Vykonanie zákonu zodpovedajúcej časti uloženého trestu (dve tretiny uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k nesprávnemu záveru.

Z hodnotenia odsúdeného Q. L. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017 (čl. 4 - 6), na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný čiastočne plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriaďiť účelu podmiennečného prepustenia, čo dokumentujú aj odsúdeným predložené správy Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 27.2.2017 pod sp. zn. Kv 39/14/6600 - 357 a vyšetrovateľa Prezídia PZ, NAKA Bratislava zo dňa 27.2.2017 pod sp. zn. PPZ - 500/NKA - PZ - BA - 2014 o tom, že odsúdený sa v inej trestnej veci významnou mierou podieľal na objasnení zločinu spáchaného organizovanou skupinou (čl. 16 - 17). Uvedená okolnosť svedčí síce v prospech odsúdeného, avšak nepostačuje pre záver vyvodený okresným súdom o splnení zákonných podmienok pre podmiennečné odsúdenie. V tejto súvislosti treba navyše poukázať aj na okolnosť, že uvedené listinné podklady zo dňa 27.2.2017 v posudzovanej veci mal okresný súd k dispozícii už aj pri vyhlásení časovo prvého a následne nadriadeným súdom zrušeného uznesenia zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 6Pp/451/2016, ktorým pritom podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného Q. L. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol ako nedôvodný.

Z hodnotenia odsúdeného Q. L. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017 totiž súčasne vyplýva aj a predovšetkým negatívny záver, že odsúdený nielenže nebol disciplinárne odmenený, ale naopak bol trikrát disciplinárne potrestaný, že k trestnej činnosti má nekritický postoj, že riziko jeho sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako stredné a že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, najmä z dôvodu závažnosti spáchanej trestnej činnosti, počtu predchádzajúcich odsúdení (päťkrát súdne trestaný) a hostilného nastavenia voči podmienkam výkonu trestu.

Z tohto hodnotenia vyplýva aj okolnosť, že už počas výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22.2.2011, sp. zn. 3T/31/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.2.2013, sp. zn. 7To/53/2011 vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a vo vzťahu ku ktorému bol až následne rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2016, sp. zn. 3T/130/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.2016, sp. zn. 4To/58/2016 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 66 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, bol odsúdený Q. L. na podklade uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. októbra 2015, sp.zn. 3Nt /100/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. novembra 2015, sp. zn. 3Tos/101/2015, podľa § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody preradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody z dôvodu opakovaného porušovania ústavného poriadku a disciplíny pri výkone trestu odňatia slobody a neplnenia stanoveného programu zaobchádzania. K zaradeniu odsúdeného znovu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia došlo následne na podklade vyššie uvedeného uloženého súhrnného trestu odňatia slobody.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 22.2.2011, sp. zn. 3T/31/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.2.2013, sp. zn. 7To/53/2011, ako aj z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9.2.2016, sp. zn. 3T/130/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.9.2016, sp. zn. 4To/58/2016, ktoré mal okresný súd pri rozhodovaní k dispozícii, je zrejmé, že odsúdený spáchanie skutkov kvalifikovaných ako trestný čin neodvedenia dane a poisťného podľa § 148a ods. 1, 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a ako trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v oboch proti nemu vedených trestných konaniach popieral. V rozpore s týmto postojom odsúdeného nie je preto ani záver vyplývajúci z hodnotenia odsúdeného Q. L. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017, podľa ktorého má odsúdený k spáchanej trestnej činnosti nekritický postoj.

Prokurátor v podanej sťažnosti dôvodne poukázal nielen na to, že hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 19.1.2017 podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu a zároveň neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť, ale aj na to, že od hodnotenia odsúdeného zo dňa 19.1.2017 i od časovo prvého a následne nadriadeným súdom zrušeného uznesenia okresného súdu zo dňa 6. marca 2017, sp. zn. 6Pp/451/2016 bol odsúdený ešte dvakrát disciplinárne potrestaný, teda pristúpili ďalšie okolnosti v neprospech odsúdeného, pre ktoré zástupca ústavu na výkon trestu na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa zotrval na písomnom hodnotení odsúdeného a naďalej ho neodporúčal podmiennečne prepustiť. Navyše z obsahu spisu, predovšetkým z oznámenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 24.10.2017, vyplýva ďalšia okolnosť svedčiaca v neprospech odsúdeného a spočívajúca v tom, že na podklade uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. júna 2017, sp.zn. 6Nt/144/2017 (vyhláseného teda ešte pred vyhlásením napadnutého uznesenia), v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.10.2017, sp. zn. 23Tos/130/2017, bol odsúdený Q. L. podľa § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody preradený z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody a dňa 24.10.2017 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov.

Uvedené okolnosti charakterizujúce a odôvodňujúce negatívne hodnotenie správania odsúdeného s prihliadnutím na nedostatočne prejavovaný sebakritický postoj k spáchanej trestnej činnosti i okolnosť, že uložený trest vykonáva aktuálne v podmienkach stredného stupňa stráženia, preto neumožňujú vyvodiť jednoznačný a presvedčivý záver o tom, že odsúdený Q. L. vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život. V rozpore s tým je potom záver vyvodený okresným súdom, podľa ktorého odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods.1 písm. a/ Tr. por. a sám podľa § 66 ods.1,2 Tr. zák. návrh odsúdeného Q. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.